

nuværende Tidsafsnit, hvor de os omgivende Lande, de daværende Stormagter, var i Krig, og hvor det lykkedes Danmark at bevare sin Neutralitet og udnytte Neutralitetens Chancer. Det er faldet i min Lod at skildre denne Tid historisk og vise, hvorledes begge Bernstoffernes milde og vise Styre var til saa megen Gavn for Landet, fordi de netop holdt Haanden over Erhvervs-livet, fordi de af al Magt støttede Skibsfarten, fordi det stadig var dem om at gøre, som det hedder i gamle Akter, at Landets Erhverv kunde profitere af de ved Krigen skabte Konjunkturer. Den Gang ansaa man det nemlig sandelig ikke for nogen Forbrydelse at tjene Penge ind til Landet. Den Gang havde man en levende Følelse af, at de Penge, som enkelte Eksporterhverv eller Skibsfarten tjente ind til Landet, ad tusinde Kanaler flød ind i og kom hele det øvrige Samfund til Gavn. Man jævnføre nu den Forbitrelse, der synes at være den herskende Grundstemning i det nuværende Regeringsparti, og naturligvis særlig blandt dets socialdemokratiske Forbundsfæller, og man maa da uvilkaarlig spørge sig selv, om det da nu er blevet saadan, at dansk Skibsfart ikke længer har en saadan Betydning, som den havde i hine Aar. Jo, det har den sikkert, den har indtjent saa store Beløb til Landet, at den derved væsentlig har bidraget til den Bedring i Landets Handels- og Betalingsbalance, som vi alle burde være glade for. Og det vilde være en besynderlig Opgave, hvis Regeringen stillede sig den, at søge at hindre dette, der ikke mindst har givet sig Udslag paa den Maade, at vore egne Papirer til fordelagtige Kurser er vendt tilbage til os.

Der er allerede af flere ærede Talere peget paa den overordentlige Betydning, det vilde have for Landet at have en stor og dygtig ledet Handelsflaade efter Krigen. At ophjælpe, at støtte Erhvervene, det er en smuk og naturlig Opgave for en Regering. Men jeg savner i høj Grad denne Bernstoffernes Aand hos den nuværende Regering. Det bør retfærdigvis siges, at man endnu finder noget af den i Landets Udenrigsministerium. Dette ikke alene arbejder politisk paa at holde Landet neutralt, men der er ogsaa hos Udenrigsministeriet en levende Forstaaelse af Betydningen af at hjælpe Landets Erhverv. Men desto mere synes det at glippe, saa snart man kommer over til Indenrigsministeriet, altsaa det Ministerium, der særlig skulde tage sig af Erhvervs-livet, og som nu har dobbelt Grund til det, efter at

Handelsministeriet har lagt sig „tot“. I Stedet for ser vi den ene Bestræbelse udfoldet efter den anden af Indenrigsministeriet for at baste og binde Erhvervs-livet og for at lægge Byrder paa det. Det vil nok lykkes til Trods for det ærede Medlem fra Æbeltofts Advarsel at faa slagtet Hønen med de gyldne Æg.

Da det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sluttede med at pege paa den store Uoverensstemmelse, der paa dette Punkt som for øvrigt paa saa mange andre Punkter er mellem den nuværende Regerings Optræden, Holdning og Handlinger og dens Fortid, blev han afbrudt fra socialdemokratisk Side. Det er saa heldigt, at det højtærede Ministerium i dette Parti har en stadig og villig Claque, om jeg maa sige — og i dette Tilfælde er det ogsaa berettiget, at man i Socialdemokratiet tager sig varmt og ivrigt af det nuværende Ministerium, thi det Lovforslag, det her har fremsat, er hverken mere eller mindre end et rent og klart Stykke Socialisme. Det er da mindre vigtigt at fortabe sig i — vel ogsaa paa Grund af Selvfølgeligheden af den Kritik, som det ærede Medlem fra Æbeltoft rettede derimod —, om der foreslaas en Brutto- eller Nettoafgift. Det afgørende i Sagen er, at man foreslaar en Særbeskatning og derved tilstræber, ja ikke alene tilstræber, men aabent vedstaar, at det er ens Formaal at foretage en Omfordeling af Indtægterne i Samfundet. Overfor Indvendingerne imod, at man saaledes beskatter Erhverv, blev der af den højtærede Indenrigsminister peget paa, at man beskattede jo Brændevin og Øl o. s. v., o. s. v. Og naar der derpaa blev svaret, at disse Erhverv er en Slags Skatteopkrævere, det er Mening, at disse Skatter skal overvælttes, svarede Indenrigsministeren med en Vending omtrent som saa: Ja, det kunde I lide, I slette Mennesker, at denne Skat skulde blive overvæltet. Men dertil er der fra den anden Side at svare, at hvis det virkelig er den højtærede Indenrigsministers Mening, at Afgiften ikke skal væltes over paa Forbrugerne, bør den heller ikke lægges paa et Sted, hvor det kun er berettiget at lægge den, naar og for saa vidt det er Mening, at den skal overvælttes paa Forbrugerne.

Nu havde imidlertid den ærede Indenrigsminister her fundet et Argument, som paa sin Vis grænsede til det geniale. Han sagde: Her er Tale om en Skat, som allerede er overvæltet. Det aabner et besynderligt Perspektiv, at man begynder